

Forårets og sommerens lys er fælles for de nordiske lande. Mange sydeuropæere misunder os den oplevelse vi får hvert eneste år, når lyset vender tilbage. Nogle mennesker kaster ligefrem sygdomme af sig, og næsten alle får et "kick".

Det er det, mit værk handler om: "*Lysets engel*" der om foråret tænder op for drømme, længsler, håb, kærlighed og styrke – på trods af "*alle nattens skygger sorte*".

Nils Lindberg, født 11. juni 1933 i Uppsala, Sverige, er en svensk komponist, pianist og arrangør, hvis musik har inspiration fra både klassisk musik, jazz og folkemusikken fra Dalarna i Sverige..

Nyborg Motetkor ønsker Nils Lindberg tillykke med de 80 år den 11. Juni 2013 ved at synge denne hans nok bedst kendte perle, *Sonet nr. 18*, fra samlingen: 'O Mistress mine', hvor han har sat flere Shakespeare-tekster i musik.

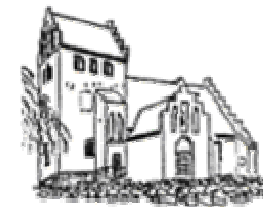
Sonet nr. 18 er et kærlighedsdigt, som af mange regnes for det smukkeste engelske digt, der findes. Jeg har forsøgt mig med en enkel oversættelse, hvorved meget af det smukke uden tvivl går tabt (men for at give en fornemmelse af indholdet, vælger jeg alligevel at bringe det her):

*Skal jeg sammenligne dig med en sommerdag?
Du er smukkere og mere tempereret!
Barske vinde blæser de smukke knopper af planterne i maj
og sommeren er alt for kort.
Nogle gange skinner solen for varmt
og ofte er dens gyldne ansigtsfarve nedtonet.
Og alt smukt ophører med at være smukt
enten ved tilfælde eller ved naturens skiftende kurs.*

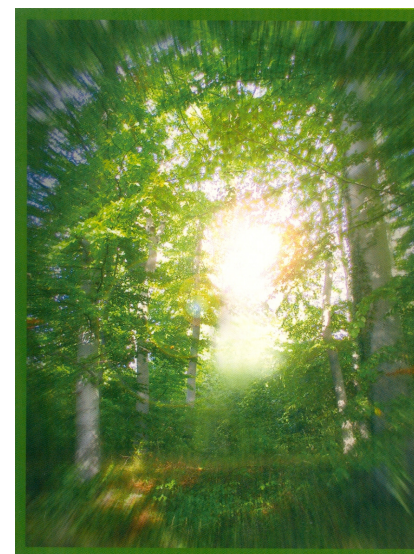
*Men din evige sommer vil aldrig falme.
Heller ikke vil du miste besiddelse af din skønhed.
Og heller ikke vil døden kunne prale af,
at du vandrer i dens skygge,
når du er fanget i mine evige vers.
Så længe mennesker er i live og har øjne at se med
vil dette digt holde dig i live.*

Rønninge Kirke

Forårskoncert

Søndag den 2. juni 2013

Medvirkende

Nyborg Motetkor, dir. Birgit Nedergaard
Rikke Barsøe, tværfløjte
Dan Johansson, saxofon
Preben Holmberg, piano
Mikkel Burchardt, slagtøj

C. A. Overbech • W.A. Mozart, arr. Chr. Dyrst:

Kom, maj, du søde milde!

Leo Estvad • Svend S. Shultz:

Midsommersang:

Nu går midsommer ind i Danmarks stue

Fællessalme (722):

Nu blomstertiden kommer

Johs. Johansen • W. Åhlén:

Sommersalme:

Det dufter lysegrønt af græs

H. C. Andersen • P. Schierbeck:

I Danmark er jeg født

Fællessalme (721):

Frydeligt med jubelkor

John Høybye • B.S. Ingemann m.fl.:

LysVår:

1. *Lysets engel*
2. *Vårens sendebud*
3. *Så længe tiden går*
4. *Sol ser ind i slot og vrå*
5. *Vårens sendebud*
6. *Når sommernatten dufter ind*
7. *Os han også favne vil*
8. *Vårens sendebud*

Fællessalme (787):

Du, som har tændt mio. af stjerner

Nils Lindberg • W. Shakespeare:

Sonet nr. 18:

Shall I compare thee to a summer's day?

John Høybye skriver i forordet til sit korværk: "LysVår" følgende: (uddrag):

"Den danske forfatter Dan Turell besvime, da han første gang hørte ordene:

*Lysets engel går med glans
gennem himmelporte.
For Guds engels strålekrans
flygter alle nattens skygger sorte.*

Dette billede var så stærkt og rent, at det kunne ramme selv en 10-årig gadedreng i hjertet eller livet, under skolens morgensang, som man (københavnere i 50-erne) ellers mest opfattede som en lejlighed til at parodiere eller gøre nar af.

Men der er også kraft i Ingemanns ord, og jeg har altid haft lyst til - som komponist - at bruge dem i en eller anden forbindelse. Ikke at Weyses melodier ikke var gode nok. Tværtimod. Weyse & Ingemanns Morgen og Aftensange hører til blandt vore smukkeste klenodier. Dan Turell siger det sådan:

*"Danskheden som sådan ville ingen skade lide, hvis
Rosenborg Slots kronjuveler og sølvfade blev solgt til
en oliemillionær i Texas - det ville kun gavne
betalingsbalancen.
Men danskheden uden Morgen- og Aftensange?"*

Selv har jeg det sådan, at jeg endnu - 50 år efter at jeg har lært dem i skolekoret - kan samtlige melodier (med alle vers) udenad. Men lejligheden til at bruge Lys-englen bød sig, da jeg (*i 2003*), blev spurgt, om jeg ville komponere ny musik til et stort nordisk korstævne.

Det lå i bestillingen, at musikken - ud over at være "nordisk" - gerne måtte indeholde eller signalere optimisme, poesi, lys, fællesskab, fremtid, forår, og da jeg på samme tid havde kig på et relativt ukendt digt af Ingemann: *Vårens Sendebud*, var det oplagt at kombinere de to digte om LYSET og VÅREN. Det nordiske aspekt blev tilgodeset med to digte af den svenske forfatter Johan Sanne: *När körsbarstråden står i blom (Når sommernatten dufter ind)* og *Så länge världen står. (Så længe tiden går)*. De to digte er i denne danske udgave oversat/gendigtet - stilrigtigt og poetisk af Hanne Kurup. Weyse sender jeg en venlig hilsen på side 38 (*Her synger sopranner og alter et enkelt vers af Weyses melodi til Lysets engel: "Os han også favne vil", BN.*).